

GERARDVS. γέροντες. Chorus in hac Comædia ex viris senibus constituebatur. Id quod antea vidimus, cum ipse à Carione ad Chremylum vocatus dixit. Οὐκοῦν ὄρα εἰς ὄρμω μύθος ἡμᾶς πάλιν προθύμως, ὡς εἰκός ἐστιν ἀδενεῖς γέροντες ἀνδρας ἢ δὴ. ἀφίγμεθα perfectum ab ἀφικνέομαι anormi. ὄντως omnino, absque hallucinatione. Anus coniectauit Plutum illic esse, quòd Chorus in honorem Pluti illic aliquid cecinisset. Tùm autem, sicut nec alias, quòd Chorus cecinerit nò extat. τοπαράπαν, prorsus. Non aberrat à via τὸ παρὰπαν qui quò tendebat eò peruenit, etiam si magno viæ dispendio eò peruenirit: aberrat autem τοπαράπαν, qui ab eo quò tendit, in diuersum vadit. ἡμαρτήκαμεν. Thema est ἀμαρτάνω, quod sua tempora ducit ab ἀμαρτάνω. ἴδι ἀφί-

μην, scias te venisse. participium loco infinitiui ponitur, ἴδι σε ἀφικέμεθα. μφρασίση. Non est obscura derisio cùm vetula, nomine iuuenicula salutatur. Eo autem ipso quòd de Pluto conqueritur, suæ improbitatis non dubiam fidem facit. πτωθάνει pro πτωθάνη. ὡς εἰκός. Tempus peragenda rei commodissimum, ὦρα dicitur, vnde est ὡς εἰκός opportune, καὶ χαρὸν. Si citius rogasses, nòdum perueniras: si serius, præterieras. ἤδ' ἐνδοσι, ἤδ' ἰόντων, eorum qui sunt iatus, hoc idcirco rogat, quoniã veretur ne Pluto fiat importuna, & ne repétino ingressu magis Plutū in se prouocet, quã eū sibi cõciliet. Post hæc verba, Iustus, qui antea cū Carione ingressus erat, domo egressus, in anū hãc incidit, cuius querelã excipit, nec minus festiuè ludit, quã paulò antè sycophantã luserat.

Χρ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελέλυθα.
 Αλλ' ὅτι μάλις' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
 Γρ. Πέπονθα λεινὰ καὶ παρὰνομ' ὧ φίλτατε.
 Αφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς ἐτέθη ἤρξατο βλέπειν,
 Αβίωτον εἶναι μοι πεποίνικε τὸν βίον.
 Χρ. Τί δὲ ἐστίν, ἦπου καὶ σὺ συκοφαντεῖα
 ἐν ταῖς γυμνασίαις ἦσθα; Γρ. μὲν Δὲ ἐγὼ μὲν οὐ.
 Χρ. Αλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐπίπινες ἐν τῷ γράμματι;
 Γρ. Σκιάπτεις. ἐγὼ δὲ κατακένισμα λειλάκα.

CH. Nihil opus est, cùm illinc primùm egrediar ego:
 C Sed quid tu huc venias, dicendum prius est tibi.
 AN. Graues & inauditas patior iniurias. Nam ex quo Deus iste videre occæpit, vitam ego Miserrimam ago, viteque indignam nomine.
 CH. Quid hoc est? num & tu fortè sycophantia
 D Inter mulieres fuisti? AN. ego non, per Iouem.
 CH. Sed an non sortibus ductis per literas
 Potasti? AN. ah ludibrio habes me, quæ pestimo

Σχόλια. Τί δὲ ἐστίν, ἦπου καὶ σὺ συκοφαντεῖα.] ἐπειδὴ εἶδε τοὺς πονηροὺς τῆς ἀνδρῶν ἀτυχήσαντες βλέσαντες τὸ Πλούτου φησίν. ἄρα καὶ σὺ ἐν ταῖς γυμνασίαις πονηρὰ εἰσάγουσιν ἢ πανδοικεῖν τε, οὕτω δὲ συκοφαντεῖα. Αλλ' οὐ λαχοῦσ' ἐπίπινες.] παρ' ἰσωνοίαν, ἀντι τῶ ἐδικαζέσθαι, ὅτι ἢ καὶ γράμματι ἐκλήρωσεν, προσεφίηται. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἐβαλεῦσεν ἔτι παρὰ τὸ τοῦτο ἔπειτα ἀρξάμενοι φησὶ γὰρ ὁ Φιλόχορος, ὅτι Γλαυκίππου, καὶ ἢ βουλή δὲ τὸ γράμμα τότε παρῶν ἐκαθίστατο. καὶ ἔτι νῦν ὁ μνησιν ἀπ' ἐμῆς καθέσθαι ἐν τῷ γράμματι ὧ ἀν' ἀλάχοσι. τὰ τὸ ἄφ' ἐτέρου ἐστὶν ἐρμηνεύσει. Αθηνῶσι γὰρ ἀπὸ τῆς φυλῆς ἐποίησεν τοὺς δικαστὰς καὶ τὰ γράμματι. ὅτι ἢ παρῶν τὸ ἀέχε σημεῖον καὶ ἢ δευτέρου τὸ β' εἰ ἀλλὰ ὁμοίως εἶος τ' κ. δ' ἐκα γὰρ ἰσῶν, φυλῶν, δ' ἐκα ἐγράφοντο δικαστῶν. ὅ ἐν λαχῶν τὸ ἀπῶτος ἐδικαζε καὶ ἀλλὰ ὁμοίως. ἐν τῷ γράμματι ἔν εἶπεν, ὡς ὅτι τῆς φησὶ τῶν. οἱ γὰρ λαχοῦσες μόνον φησὶ τῶν εἶπεν. λέγει ἔν ὅτι, ἀρα ὁ κληρὸς ἔν ἐκ ἀνήλθεν. ἀλλως. ἐκλήρωσεν τὸ γὰρ τὸ γράμμα καὶ ἔτι εἰδικαζον. ταχὰ ἂν σὺ φησὶ λαχοῦσας ἐδικαζέσθαι, ἐπίπινες ἢ, παρὰ τὸν τὸ τῆς γυμνασίων φῶλον. ἐρωτηματικῶς οὐκ ἐπὶ δὴ ἢ καὶ γέροντες εἶσιν οἱ δικάζοντες, διό εἶπε πρὸς πᾶσι γράων, ἀλλ' ἔλαχοῦσ' ἐπίπινες ἐν τῷ γράμματι.

E ple nunc primùm ex ædibus prodeo, quare fides mihi, vt si cui alij, maximè est habenda. ὅτι προδίοτι, vel τίνος ἕνεκα. ἀφ' οὗ. ἰ. χρόνου. ἀβίωτον βίον, vitam nominè vitæ indignam, ingratam, vt iam mihi sit fatius mori, quàm diutius ita miserè victitare. καὶ σὺ. Iustus qui antè quàm domum Chremyli ingrederetur, sycophantam delusum ab ædibus Chremyli submouerat, quaerit, num anus hæc inter mulieres idem factitarit, quod sycophanta inter viros facere solebat. συκοφαντεῖα, calumniatrix, συκοφαντεῖα & πανδοικεῖν τε similitudine finguntur. λαχοῦσα. Alludit ad prisicam illam iuris dicendi formulam, cuius illic meminimus, vbi Carion ludificabatur Chorum, ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ λαχὸν τὸ γράμμα ἔν ἐκαζέσθαι &c. Ordo enim literarum in vrbem coniectarum, & inde reductarum iudicandi locum fortientibus præscribebat. Hoc ait, Si non es calumniatrix, an non saltem es egregia quædam potrix? Potuit hoc accidisse, vt fortitione facta, inter te & tuas compotrices, litera bibendi locum tibi dederit postremum. proinde tu fortasse turbatior nunc es, quòd exiccatis poculis, quòd bibas nihil sit relictum. κατακένισμα, amoris vi oppressa sum. Sed quoniam κνισμός, id est, libido, multarum rerum potest significare desiderium,

GERARDVS. ἐξελέλυθα] perfectum medium Atticum ab ἐξέρχομαι anormi, temporum habet communionem cum ἐλεύθω. αὐτὸς, ego i-